

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 2239
Warszawa, 25 stycznia 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 33 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt uchwały:

**- w sprawie uczczenia 445. rocznicy
uchwalenia konfederacji warszawskiej.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem uchwały upoważniamy panią poseł Urszulę Pasławską.

(-) Mieczysław Kazimierz Baszko; (-) Paweł Bejda; (-) Krystian Jarubas; (-) Michał Kamiński; (-) Mieczysław Kasprzak; (-) Eugeniusz Kłopotek; (-) Władysław Kosiniak-Kamysz; (-) Kazimierz Kotowski; (-) Jan Łopata; (-) Mirosław Maliszewski; (-) Urszula Pasławska; (-) Krzysztof Paszyk; (-) Marek Sawicki; (-) Zbigniew Sosnowski; (-) Genowefa Tokarska; (-) Piotr Zgorzelski.

projekt

Uchwała
Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia 2018 r.
w sprawie uczczenia 445. rocznicy uchwalenia konfederacji warszawskiej

28 stycznia 1573 roku w Polsce doszło do precedensowego wydarzenia na skalę całej Europy. Podczas gdy niemal na całym kontynencie panowały wojny religijne i płonęły stosy, w parlamencie naszego kraju podpisano *Akt Konfederacji Generalnej Warszawskiej*. Polska ustawa wyprzedziła powszechne prawodawstwo o kilka wieków. Wprowadziła bowiem tolerancję wyznaniową i równość obywateli czyli podstawy tego, co kilkaset lat później nazwano Prawami Człowieka. Zapewniła również porządek i jedność w państwie, zobowiązując mieszkańców ówczesnej Rzeczypospolitej do poszanowania prawa oraz podporządkowywania się decyzjom podejmowanym przez władze kolegialne. Wolność religijna stała się jednym z filarów ustroju Rzeczypospolitej, a do jej przestrzegania musiał zobowiązać się każdy nowo wybrany władca. Było to tak znaczące w historii rozwiązanie, że w 2003 roku UNESCO umieściła *Akt Konfederacji Generalnej Warszawskiej* na liście światowego dziedzictwa kulturowego.

Konfederacja warszawska była konsekwencją i jednocześnie ukoronowaniem polityki tolerancji I Rzeczypospolitej. W naszym kraju jeszcze przed epoką reformacji żyli w zgodzie przedstawiciele różnych kultur i religii: katolicy, prawosławni, żydzi i muzułmańscy Tatarzy. Zaczątków polskiej tolerancji należy upatrywać już w okresie panowania Kazimierza Wielkiego, który zainicjował w Polsce tradycję równości i wolności wyznań, zapewniając te prawa Żydom w 1334 roku, następnie w 1356 roku Ormianom, a 5 lat później wyznawcom prawosławia.

W 1573 roku decyzją Sejmu równość zyskali protestanci, co w ówczesnej Europie było precedensem. W Polsce nazywanej „krajem bez stosów” osiedlali się reprezentanci różnych wyznań z całej Europy, wzbogacając nasze państwo kulturowo i ekonomicznie, co miało

również ogromny wpływ na rozwój renesansu w Polsce, rozkwit nauki, kultury i sztuki, zwłaszcza literatury w języku ojczystym.

Konfederacja warszawska nieprzypadkowo zbiegła się z najlepszym okresem w dziejach naszego państwa, do dziś nazywanym Złotym Wiekiem. Kiedy jednak na przełomie XVII i XVIII wieku – wskutek błędnej polityki ówczesnych władców w Polsce – zaczął upowszechniać się obraz naszego kraju, jako nietolerancyjnego, a zapisy konfederacji o wolności religijnej oraz poszanowaniu prawa przestały być przestrzegane, nasze państwo na 123 lata zniknęło z mapy Europy. Dziedzictwo konfederacji nie zniknęło wraz z upadkiem I Rzeczypospolitej, ale było inspiracją dla demokratycznej konstytucji z 21 marca 1921 r. oraz konstytucji z 1997 r.

W jubileuszowym roku 2018, kiedy mija setna rocznica odzyskania niepodległości, powinniśmy wyciągać wnioski z tych dziejowych doświadczeń.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w związku z 445. rocznicą uchwalenia konfederacji warszawskiej, zawierającej postanowienia zapewniające swobody wyznaniowe oraz gwarancje tolerancji religijnej w Rzeczypospolitej, wyraża uznanie i czci pamięć twórców nowoczesnego państwa, otwartego na różne religie i różne narodowości, które w duchu szacunku i zrozumienia współtworzyły jeden naród.